

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobkyně: **TELP s.r.o.**, IČO 26210380,
sídlem Mokrá Lhota 95, Bystřice,
zastoupená advokátem Mgr. Richardem Vachouškem,
sídlem Masarykovo náměstí 225, Benešov,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**,
sídlem Zborovská 11, Praha,

za účasti: **1. F. Č.**,
bytem X,
2. M. Č.,
bytem X,
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Vlastou Kubíkovou,
sídlem Husova 2117, Benešov,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2022, č. j. 054924/2022/KUSK,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil usnesení Městského úřadu Bystřice (dále jen „stavební úřad“) ze dne 28. 3. 2022, č. j. 1889/2022/MUBY (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastavil řízení o dodatečném povolení stavby přístřešku na drtící linku pro získání kovového materiálu z kabelů na pozemku p. č. Xa v katastrálním území X. Stavební úřad konstatoval, že žalobkyně přes výzvu neodstranila vady žádosti, které bránily pokračování v řízení. Předložená projektová dokumentace neobsahovala požárně bezpečnostní řešení stavby a nebyla opatřena autorizačním razítkem autorizované osoby. Dále nebylo doloženo závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, závazné stanovisko či rozhodnutí k předmětnému záměru Krajského úřadu Středočeského kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení nakládání s odpady, a doklad o zajištění přístupu ke stavbě.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že požárně bezpečnostní řešení stavby a závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje žalobkyně doložila dne 13. 4. 2022, kdy doplnila odvolání o listinné důkazy. Za stěžejní označil žalovaný otázku zajištění přístupu k předmětné stavbě. Konstatoval, že Okresní soud v Benešově usnesením ze dne 3. 10. 2005, č. j. 10 C 1317/2002-133 (dále též „usnesení Okresního soudu v Benešově“), schválil smír ve věci zřízení věcného břemene práva cesty – průchodu a průjezdu po pozemku p. č. Xb v katastrálním území L. Dle katastru nemovitostí bylo toto věcné břemeno zřízeno pouze pro stavbu „M. L., č. p. Xc“. Podle § 1265 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) nelze pozemkovou služebnost spojit s jiným panujícím pozemkem. Toto ustanovení dle komentářové literatury (komentář JUDr. MUDr. Alexandra Thöndela, Ph.D.) sleduje zákaz svévolného rozšiřování tím způsobem, že vlastník panujícího pozemku nabude do vlastnictví ještě jiný pozemek a bude požadovat právo služebnosti i pro něj. Vzhledem ke smluvní svobodě není vyloučena dohoda o rozšíření služebnosti. Vlastnické právo je služebností omezeno, přičemž obecně platí, že povinný, zde vlastník služebného pozemku, má být zatěžován co nejméně. Spojení pozemkové služebnosti s jiným pozemkem by nepochybně mohlo k rozšíření zátěže povinného vést. Žalovaný dospěl k závěru, že stavba nemá zajištěn přístup. Žalobkyně bude muset otázku přístupu (rozšíření služebnosti) řešit občanskoprávní cestou.

Obsah žaloby

3. Žalobkyně v žalobě namítá, že má zajištěn přístup k předmětné stavbě výkonem práv z věcného břemene na pozemku p. č. Xb. Odmítá názor, že přístup ke stavbě může být zajištěn pouze věcným břemenem, případně rozšířením stávajícího věcného břemene. Uvádí, že ve správním řízení doložila usnesení Okresního soudu v Benešově, kterým soud schválil smír ve věci zřízení věcného břemene práva cesty – průchodu a průjezdu po pozemku p. č. Xb v katastrálním území X pro vlastníka stavby na p. č. st. Xd, Xe a Xf v témže katastrálním území. Žalobkyně netvrdí, že na základě usnesení Okresního soudu v Benešově má zřízeno

věcné břemeno stezky a cesty i pro předmětnou stavbu. Prostřednictvím uvedeného věcného břemene je však zajištěn přístup k předmětné stavbě, jelikož je dále veden po pozemcích ve vlastnictví žalobkyně a tyto skutečnosti nelze formalisticky a účelově oddělovat. Komentář citovaný v napadeném rozhodnutí se dle žalobkyně týká odlišné věci. Rozsah věcného břemene zřetelně vyplývá z geometrického plánu. Výklad obsahu věcného břemene správními orgány považuje žalobkyně za právně nesprávný a zatížený nepřipustným formalismem. Předmětné věcné břemeno je dlouhodobě užíváno k přístupu ke stavbě č. p. Xc v X na výše uvedených pozemcích. Logicky je též nutně užíváno k přístupu na pozemky p. č. Xa a p. č. Xb ve vlastnictví žalobkyně, které jsou součástí jejího areálu. Přes tyto pozemky musí nutně jakákoli osoba přejíždět nebo přecházet za účelem přístupu ke stavbě č. p. Xc v X, tj. při plnění účelu, pro který bylo zřízeno věcné břemeno usnesením Okresního soudu v Benešově. Dle žalobkyně nelze formalisticky oddělit věcné břemeno pro přístup ke stavbě č. p. Xc v X od toho, aby k přístupu nebyly užívány pozemky p. č. Xa a p. č. Xg. Žalobkyně má za to, že též jazykovým výkladem obsahu věcného břemene zřízeného usnesením Okresního soudu v Benešově je vyloučena správnost právního názoru správních orgánů. Poukazuje na to, že věcné břemeno bylo zřízeno za účelem průchodu a průjezdu pro vlastníka stavby na pozemcích st. p. č. Xd, Xe a Xf v katastrálním území X, kterým je nyní žalobkyně. Věcné břemeno tedy nebylo zřízeno výlučně za účelem příchodu a příjezdu ke stavbě č. p. Xc, nýbrž pro potřeby obslužnosti vlastníka této stavby bez omezení uživatelnosti věcného břemene v rámci areálu stavby č. p. Xc. Limitem práva z věcného břemene je způsob užívání, pro který bylo původně zřízeno. Tomuto způsobu odpovídá nyní projednávaný záměr, jelikož nemůže jakkoliv modifikovat či navýšit intenzitu využití věcného břemene vlastníkem stavby č. p. Xc.

4. Žalobkyně na podporu své argumentace poukazuje na rozsudek Nejvyššího soudu České republiky ze dne 4. 3. 1924, Rv I 1795/23, podle něhož „*není rozšiřováním služebnosti cesty, zřízené ve prospěch usedlosti a pozemků k ní patřících, bylo-li jí používáno i pro pozemky napotom přikoupené, leda, že přikoupením pozemků nabylo hospodaření z usedlosti rozsahu, s kterým strany, zřizující služebnost, nepočítaly nebo počítati nemohly, nebo že služebnost výslovně nebo výpočtem pozemků byla omezena jen na tehdejší pozemky*“. V konkrétním případě nebylo věcné břemeno zřízeno pouze ke konkrétním výslovně určeným pozemkům, nýbrž k užívání vlastníka stavby na uvedených pozemcích, tj. žalobkyně, nikoli pouze za účelem využívání stavby č. p. Xc. Žalobkyně má tedy za to, že má zajištěn přístup k předmětné stavbě na pozemku p. č. Xa výkonem práv z věcného břemene na pozemku p. č. Xb, neboť k příjezdu na něj byl vždy užíván sousední pozemek v rozsahu stanoveném věcným břemenem, což vyplývá ze stavu zápisu v katastru nemovitostí i z žalobkyní doloženého usnesení Okresního soudu v Benešově. Analogicky je třeba aplikovat závěry rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 2005, sp. zn. 22 Cdo 730/2005, podle nichž „*přesněji nevymezené právo přecházení a přejíždění přes tzv. služebný pozemek, jehož účelem je zajištění přístupu k domu jako stavbě panující, přičemž mezi služebným pozemkem a vstupem do panující stavby leží pozemek vlastníka stavby, zahrnuje v sobě právo přejíždění v takovém rozsahu, aby vlastník domu mohl zajet vozem až na tento svůj pozemek*.“ Jestliže žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí z důvodu, že žalobkyně nedoložila přístup k předmětné stavbě, je napadené rozhodnutí věcně nesprávné.

Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný s žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření zopakoval argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí. Setrval na svém závěru, že stavba nemá zajištěn přístup. Z tohoto důvodu nelze stavbu dodatečně povolit.

Replika žalobkyně

6. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného zopakovala, že komentář, na který poukazuje žalovaný, se týká odlišné právní otázky. Žalovaný směřuje právní otázku rozšiřování služebnosti s právní otázkou přístupu k nemovité věci, který nemusí být zajištěn pouze služebností. Žalovaný účelově pomíjí relevantní judikaturu citovanou žalobkyní, z níž je zřejmé, že nedochází k rozšiřování služebnosti, nýbrž výkonem služebnosti ve prospěch jiné nemovité věci žalobkyně je přes její pozemky zajištěn přístup k předmětné stavbě.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

7. Osoby zúčastněné na řízení s žalobou nesouhlasí. Dle jejich názoru žalobkyně jednoznačně nemá zajištěn přístup na pozemky p. č. Xa a Xg pro účely dodatečného povolení stavby přístřešku na drtící linku.
8. Uvádí, že rozsah věcného břemene i vůle tehdejších účastníků řízení jsou zřejmé z usnesení Okresního soudu v Benešově. Považují za podstatné, že ke dni schválení ani ke dni právní moci soudního smíru nevlastnila žalobkyně ani její právní předchůdce, Zemědělské družstvo Bystřice „v likvidaci“, IČO 00101826, sídlem Bystřice 197, který byl účastníkem řízení vedeného u Okresního soudu v Benešově, pozemky p. č. Xh, Xa, Xg, Xch a p. č. st. Xe a Xf v k. ú. X. K tomu osoby zúčastněné na řízení předkládají výpisy z katastru nemovitostí ke dni 17. 10. 2005. Tato skutečnost dle názoru osob zúčastněných na řízení vylučuje tvrzení žalobkyně, že věcné břemeno je logicky a nesporně nutně užíváno k přístupu na pozemky p. č. Xa a Xg, které jsou součástí jejího areálu a v jejím vlastnictví.
9. Věcné břemeno zřízené soudním smírem se nemůže vztahovat na pozemky, které nejsou, resp. ke dni jeho schválení nebyly ve vlastnictví žádného z účastníků řízení vedeného u Okresního soudu v Benešově pod sp. zn. 10 C 1317/2002. Pokud žalobkyně přes pozemky osob zúčastněných na řízení vstupovala na pozemky v soudním smíru neuvedené a obhospodařovala je, jednoznačně překračovala rozsah věcného břemene. Osoby zúčastněné na řízení od počátku žalobkyni sdělovaly, že nesouhlasí, aby byl rozsah věcného břemene takto svévolně rozšiřován, a že je nutné vyřešit přístup na tyto další pozemky jiným způsobem. K tomu poukazují na dopisy ze dne 27. 11. 2010 a ze dne 16. 12. 2010, které adresovaly stavebnímu úřadu, a zápis z ústního jednání ze dne 28. 1. 2011 ve věci řízení o dodatečném povolení stavby, v nichž namítaly, že věcné břemeno slouží pouze pro stavbu kravína po dobu jeho životnosti.
10. Dle osob zúčastněných na řízení se žalobkyní uvedená judikatura nemůže na daný případ uplatnit. Předně poukazují na to, že v době zřízení věcného břemene osoby zúčastněné na řízení nemohly předpokládat, že se vlastník stavby stane vlastníkem dalších pozemků a začne na nich provozovat drtící linku. Vyhověním žalobě by došlo k nepřiměřenému a nepředvídatelnému zásahu do jejich práv. Z pouhého zajištění přístupu k budově by se extenzivním výkladem stalo zajištění přístupu do celého areálu, v němž v současnosti sídlí a podniká několik společností a žalobkyně se snaží provozovat drtící linku, o které v době uzavření soudního smíru nebylo možné uvažovat. Věcné břemeno neposkytuje právní základ

pro přístup na všechny pozemky v okolí stavby a neopravňuje jejich vlastníka na ně vstupovat, hospodařit na nich, realizovat stavby a provozovat je v rámci jeho podnikání. Takto extenzivní výklad by vedl k absurdním důsledkům, kdy by každé ujednání o věcném břemeni mělo obsahovat klauzuli o tom, že si strany nepřejí, aby se rozsah věcného břemene rozšiřoval či odvozoval pro další pozemky, které může v budoucnu oprávněný z věcného břemene nabýt, či na činnosti, které nemohly při jeho uzavření brát do úvahy.

11. Osoby zúčastněné na řízení poukazují na to, že žalobkyně pouze odvozuje právo přístupu od věcného břemene zřízeného usnesením Okresního soudu v Benešově. Mají za to, že právo přístupu nelze v mezích zákona v právním státě pouze odvozovat, zejména na úkor jiných osob a jejich práv, ale je třeba je mít zákonně podloženo. Právo přístupu přes pozemky osob zúčastněných na řízení by mohlo být dáno pouze na základě zákona a vzniknout smlouvou, rozhodnutím nebo jiným právním jednáním.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobami k tomu oprávněnými a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud posoudil žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů vycházející ze skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud o žalobě rozhodl bez nařízení jednání, neboť účastníci na výzvu soudu nesdělili nesouhlas s tímto postupem, a tudíž se má za to, že s ním souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

Posouzení věci soudem

13. Soud připomíná, že rozhodnutí o dodatečném povolení stavby je tzv. rozhodnutím *in rem*, které je vázáno k nemovité věci, jíž se týká, a v případě převodu vlastnického práva přechází práva a povinnosti z něj vyplývající na nabyvatele (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 2. 2012, č. j. 1 As 73/2011-316, či ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011-85). Nejde tedy o rozhodnutí, které by se upínalo přímo k osobě žalobkyně (tzv. rozhodnutí *in personam*). Akty *in rem* působí vůči každé osobě, která se ve vztahu k předmětu daného aktu nachází ve stejné právní situaci jako původní adresát (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č. j. 8 As 24/2006-60).
14. Z obsahu správního spisu vyplývá, že usnesením Okresního soudu v Benešově ze dne 3. 10. 2005, č. j. 10 C 1317/2002-133, ve věci žalobce Zemědělského družstva Bystřice „v likvidaci“ a žalovaných F. Č. a M. Č., o zřízení věcného břemene, byl schválen smír účastníků, jímž se zřizuje věcné břemeno práva cesty – průchodu a průjezdu po pozemku p. č. Xb v katastrálním území X pro vlastníka stavby na pozemcích st. p. č. Xd, Xe a Xf v katastrálním území X v rozsahu vyznačeném na geometrickém plánu, který byl součástí smíru. Za zřízení věcného břemene byla sjednána roční náhrada ve výši 2 310 Kč. V odůvodnění je uvedeno, že žalobce se domáhal zřízení věcného břemene jakožto vlastník kravína, neboť k němu neměl přístup a jako přístupová cesta sloužily pozemky ve vlastnictví žalovaných. Toto usnesení nabylo právní moci dne 17. 10. 2005.
15. Žalobkyně byla ke dni vydání napadeného rozhodnutí v katastru nemovitostí zapsána jako vlastníka pozemku p. č. Xa, pozemků p. č. st. Xe a Xf a stavby X, č. p. Xc, způsob využití zemědělská stavba, na pozemcích p. č. st. Xd, Xe a Xf, vše v katastrálním území L., přičemž ve prospěch uvedené stavby je zapsáno právo odpovídající věcnému břemenu chůze a jízdy přes pozemek p. č. Xb na základě usnesení Okresního soudu v Benešově.

16. Soud se neztotožňuje s žalobkyní, že doložila zajištění přístupu ke stavbě na pozemku p. č. Xa, jejíhož dodatečného povolení se domáhala. Z výše uvedeného usnesení Okresního soudu v Benešově vyplývá, že věcné břemeno bylo výslovně zřízeno pouze ve prospěch (každého) vlastníka přesně určené stavby na pozemcích st. p. č. Xd, Xe a Xf. S žalobkyní lze souhlasit v tom, že je-li mezi služebním pozemkem a vstupem do panující stavby pozemek žalobkyně p. č. Xa, má zajištěn i přístup na tento pozemek, aby měla zajištěn přístup k panující stavbě na pozemcích st. p. č. Xd, Xe a Xf formou příchodu i příjezdu. Ani z rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 2005, sp. zn. 22 Cdo 730/2005, či rozsudku Nejvyššího soudu České republiky ze dne 4. 3. 1924, Rv I 1795/23, na které žalobkyně poukazuje, nelze dovodit, že by žalobkyni na základě výše uvedeného práva z věcného břemene cesty přes pozemek p. č. Xb nad rámec přístupu potřebnému k užívání stavby na pozemcích st. p. č. Xd, Xe a Xf svědčilo právo cesty pro užívání jakýchkoli staveb, které umístí na svém pozemku, který se nachází mezi panující stavbou a služebním pozemkem. Jazykové vyjádření, že se zřizuje věcné břemeno spočívající v právu cesty přes služební pozemek ve prospěch vlastníka stavby, je třeba vnímat v kontextu řízení, které bylo smírem ukončeno, a tehdy účinného § 151o odst. 3 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník. Z něho vyplývá, že podstata zřízení nezbytné cesty v občanském soudním řízení spočívala v zajištění přístupu ke stavbě, v tomto případě stavbě na pozemcích st. p. č. Xd, Xe a Xf. Věcné břemeno nebylo zřízeno pro pozemek p. č. Xa ani pro jiné stavby na něm následně umístěné. Právo z věcného břemene, které žalobkyni současně umožňuje též přístup na pozemek ležící mezi cestou vymezenou na služebním pozemku a stavbou, je omezeno pro potřeby užívání konkrétní stavby a nemůže být používáno za účelem realizace nové stavby na tomto pozemku a jejího hospodářského využití (přístřešku pro drtící linku pro recyklaci kabelů), které strany smíru zjevně nepředpokládaly a jejíž užívání je již svou povahou spojeno s přepravou materiálu (použitých kabelů, kovového odpadu a nadrcených obalů kabelů). Žalobkyně ani nevysvětluje a neoznačuje žádné důkazy k prokázání tvrzení, že projednávaný záměr nemůže jakkoli modifikovat ani navýšit intenzitu využití věcného břemene. Tvrzení neodpovídá charakteru stavby, který byl stručně uveden v projektové dokumentaci, byť projektová dokumentace neuvádí technická data k zařízení a nespecifikuje objem materiálu, který je zařízení schopno zpracovat, a množství kovového odpadu a nadrcených obalů, které může produkovat. Pokud žalobkyně uvádí, že limitem práva z věcného břemene je způsob užívání, pro který bylo původně zřízeno, lze poznamenat, že způsob užívání stavby, pro kterou bylo věcné břemeno zřízeno, nebyl ve smíru vymezen. Z jeho obsahu je však zřejmé, že věcné břemeno bylo omezeno pro konkrétní panující stavbu. Ta byla v odůvodnění označena jako stavba kravína, což koresponduje s jejím označením jako zemědělské stavby v katastru nemovitostí. Z obsahu smíru se nepodává, že by strany předpokládaly využití stavby pro úpravu odpadů, tím spíše že by měly v úmyslu vztáhnout věcné břemeno na jakékoli budoucí rozšíření hospodářské činnosti vlastníka panující stavby do nových staveb na okolních pozemcích. Strany v písemném právním jednání neprojevíly vůli zřídit věcné břemeno v širším rozsahu, např. k okolním pozemkům pro případ jejich nabytí žalobkyní, byť tak mohly v rámci smíru nad rámec zákonného institutu nezbytné cesty výslovně učinit a stanovit tomu odpovídající náhradu za omezení vlastníků zatěžovaného pozemku. Ani žalobkyně jako vlastníka stavby tedy nemá zajištěn přístup k dodatečně povolované stavbě. Nadto je třeba připomenout, že dodatečné povolení stavby je rozhodnutím *in rem*. Správní orgány proto požadovaly doložit zajištění přístupu k předmětné stavbě, nikoli pouze pro osobu žalobkyně, která má přístup na pozemek p. č. Xa toliko z titulu svého vlastnického práva k jiné stavbě (č. p. Xc, X, na pozemcích st. p. č. Xd, Xe a Xf).

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

17. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobní body důvodnými a nezjistil ani žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta jako nedůvodná (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
18. Soud neprovedl důkaz listinami předloženými osobami zúčastněnými na řízení, neboť skutečnosti, které jimi měly být prokázány, nebyly s ohledem na výše uvedený právní názor soudu pro posouzení věci rozhodné.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla v řízení úspěšná, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. V dané věci soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, přičemž současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, pro něž by jim měl přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. října 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu